

BIBLIOTECA DIN NORD

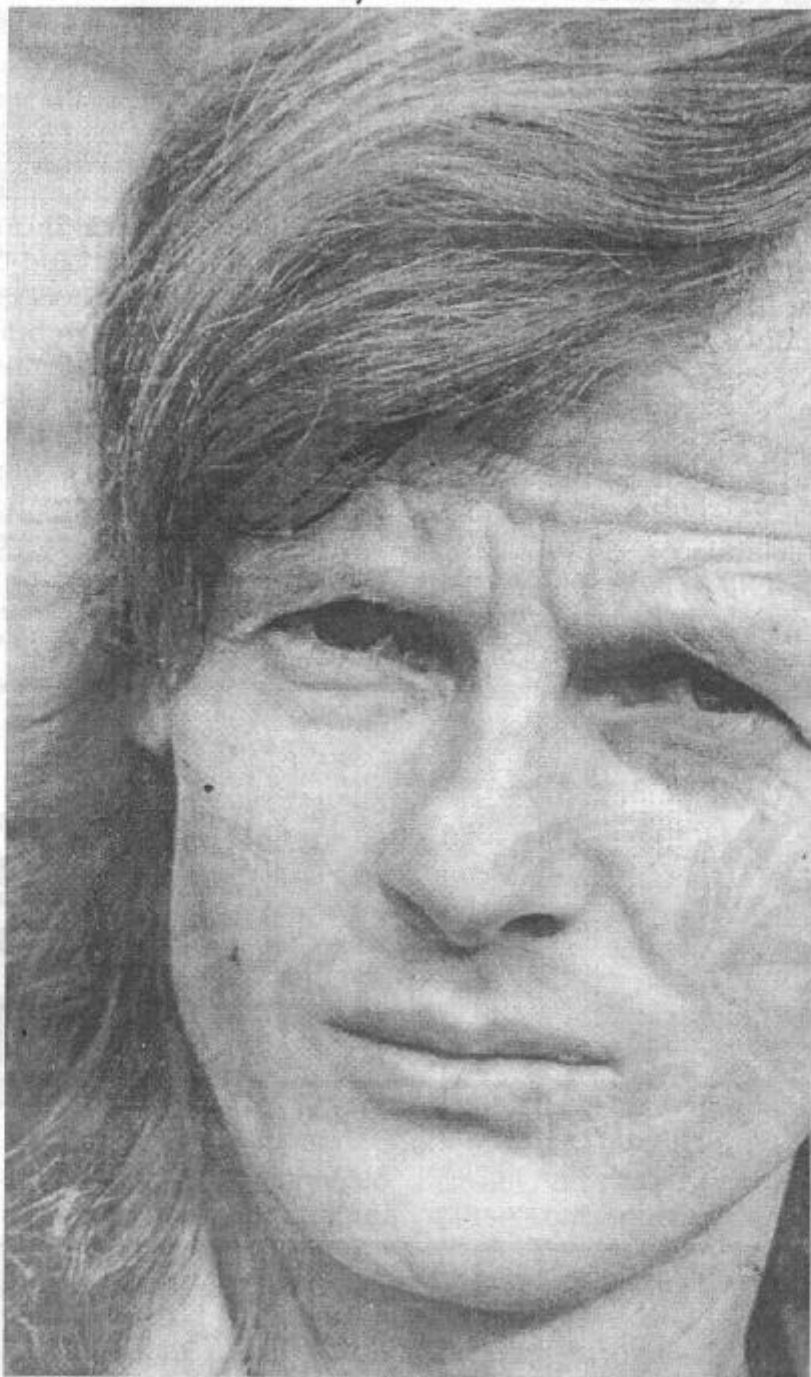
Revista Grupului Școlar "Mihail Sadoveanu" Borca-Neamț

Nr. 6

**FEBRUARIE
1999**

Din sumar:

- PRO ETHICA
- Dintre sute de catarge
- Prietenii Revistei
- Plutăritul pe Bistrița
- Pagina celor mici
- America în serial
- Foști elevi ai liceului

*"În ceea ce mă privește n-a fost greu cu abecedarul. Cel mai greu înveți cuvintele fericite, cele fugite din cărți..."
("În pesisaj ca într-o carte")*

CONCURSURI... PREMII... CONCURSURI...

În fiecare an are loc un concurs internațional de literatură la Châlons en Champagne, Franța, organizat de APECH (L'Association des Poètes et Ecrivains Châlonnais). Acest concurs este deschis tuturor: școlărilor, liceenilor și adulților din Franța și din alte câteva țări europene (Polonia, Rusia, România și Republica Moldova). Participanții au trebuit să scrie un text în limba franceză, sub formă de apologie, pe un subiect dat: "Frumusețile naturii sau Pledoarie pentru o idee, o atitudine morală, o opinie".

Mai mulți elevi din școala noastră au participat la acest concurs, obținând premii. Lăudabil este faptul că, din cei unsprezece premianți din România, patru sunt de la Borca:

1. Alexandru Parfeni – "Une prescription de bonheur" (Clasa a VII-a A)
2. Ștefan Codau – "L' Apologie de l'habit monacal" (Clasa a XI-a C)
3. Raluca Mrejeru – "Incantation" (în prezent elevă la Liceul de informatică, Iași)
4. Ramona-Daniela Marca – "La nature et ses beautés" (Clasa a XII-a C)

Toate textele premiate au fost tipărite într-un volum, pe care sperăm că-l vom primi și noi.

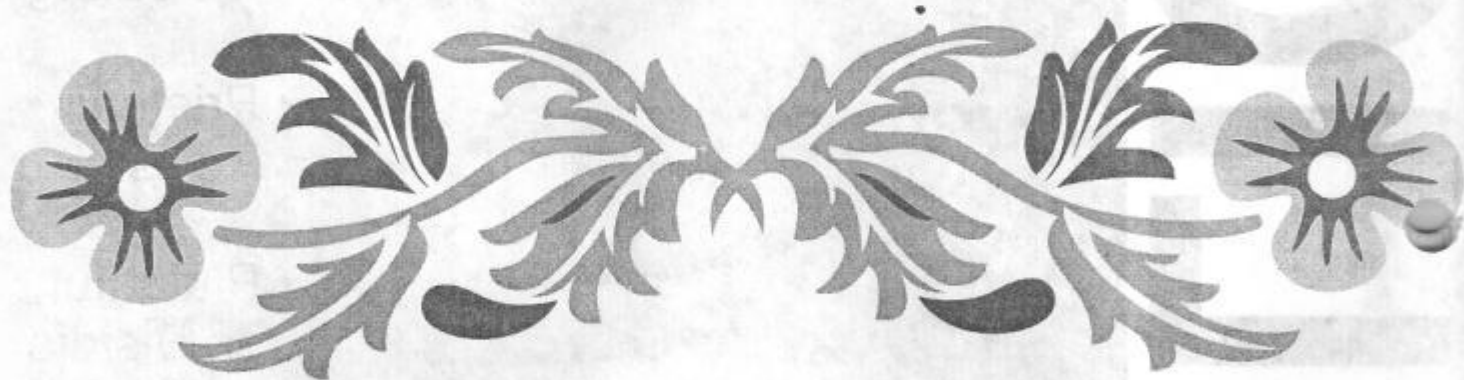
Al doilea concurs internațional la care am participat a fost cel de artă plastică intitulat "Eveil des jeunes artistes", organizat de "Art Collegium International" din Epemay, Franța. Tema acestui concurs a fost "Natura și frumusețile sale".

Juriul, alcătuit din artiști plastici renumiți, membri ai asociației "Art Collegium International", a premiat cele mai bune lucrări. Din nou bucurie pentru școala noastră. Au fost premiați: Aurelia Buzdugan, din clasa a IX-a C cu medalia de argint și Ioan-Iustinian Cojocaru din clasa a VII-A cu medalia de bronz.

Felicitări premianților! De curând am primit o nouă invitație la același concurs. De data aceasta, concurenții trebuie să scrie o poveste a cărei acțiune să se desfășoare în secolul XXI. Tema concursului de desen este tot secolul XXI.

Cei care doresc să participe să ia legătura cu doamna profesoară Maria Afloarei și domnișoara profesoară Petronela Caia – coordonatoarele activității.

*A consemnat Claudia Bobeică,
clasa a IX-a C*

COLECTIVUL DE REDACȚIE – Biblioteca de Nord nr. 6

Prof. Maria Lungu – manager

Prof. Maria Afloarei

Prof. Petronela Caia

Prof. Dorel Rusu

Înv. Ana Bostan

Bibl. Iolanda Lupescu

Culegere de texte: ing. Iliana Ga-

vriluț

bibl. Camelia Geană

Andreea Tărăță, a VII-a A

Claudia Bobeică, a IX-a C

Sergiu Turcu, a XI-a A

Răzvan Dimitriu, a XII-a A

Elena Chihăia, a XI-a B

Coperta:

Ovidiu Muraru

PRO ETHICA

NOI, FĂRĂ NOI - PÂNĂ CÂND?

Oare, nu cumva, plini de atâta libertate de după '89, ne-am legat de un anume cod al civilizației secolului XX - "civilizației business" numită pe bună dreptate - iubire de lux, de bani, de vicii?

Mai putem ține drumul drept - noi atât de tranșanți cu sintaxele rătăcite prin draperii politice când nu ne mai rămâne aproape nici răgazul de a ne întreba:

Cât de buni și toleranți mai putem fi cu semenii noștri; cât de receptivi la bucuriile și tristețile lor; cât de mult mai finem să le întindem "mâna" aceea de ajutor - absolut de dezinteresat?

Ce ar trebui să ne reunească iar, pe noi semenii?

Poate ca acel altruism care încă sălășluiește în noi - unde om după om, într-o simbioză perfectă pas este spre iubire, spre împăcare, adevăr și iertare, spre blândețe.

Da, fără de care suntem un fel de homo vegetali tânjind după o transparență plină de frisoane. Poate ca în lamentarea noastră atât de sporadică și din când în când plângând frantuzeste: ou sont les neiges d'autant?

Bobul acela de adevărat altruism va rodi iar - atât să-l dăruim semenilor, atât cât să-i obișnuim cu loialitatea unui destin și să ne absolvim de această tranziție care ne face atât de verticali trufași - încât vindem firescul pe un trai mincinos și cosmetizat de fațade occidentale.

Liana Rareș

CĂLĂREȚUL

În ziua de 30 octombrie a trecut prin munți
un călăreț taciturn
e un prooroc! Șusoteau gaitele
e un vagabond! Șusoteau femeile
e o vânătaie! Zise părintele Spiridon.
Cu sfială am continuat să ascultăm predica.

Aurel Dumitrașcu

august 1988

Călărețul

În ziua de 30 octombrie a trecut prin munți
Un călăreț taciturn
E un prooroc! Șusoteau gaitele
E un vagabond! Șusoteau femeile
E o vânătaie! Zise părintele Spiridon
Cu sfială am continuat să ascultăm predica.

Aurel DUMITRAȘCU

August 1988

CONCURSUL IERNII

La 30 ianuarie 1852 se naștea I.L. Caragiale. El a fost și este mereu actual datorită extraordinarei percepții a realului, a întrepătrunderii comicului și a tragicului în răspunsurile, de cele mai multe ori incomode, pe care marele clasic le dădea întrebărilor asupra condiției umane. "Simt enorm și văz monstruos" a devenit deviza lui scriitoricească.

Caragiale îl sărbătorim printr-un concurs. Răspunsurile la întrebări le veți depune la Biblioteca școlii, până la data de 15 FEBRUARIE 1999. Premiul va consta în cărți și casete audio.

1. Ce personaj celebru și din ce piesă de teatru a spus "N-ai ce-i face, n-avem s-o schimbăm noi. Cine-și poate închipui până unde merge mișelia omului?" - Trahanache.

2. Prin proza scurtă Caragiale a persiflat și presa timpului său. Numiți o schiță pe această temă, în care este scos în evidență comicul de limbaj sau de situații: Reportaj, Ultima oră, Boris Sarafoff, Groaznica sinucidere, Duminica Tomii, Cronica de Crăciun, Cronica de joi.

Realizator al unei admirabile fresce de Mitici, cu o necontestabilă putere de evocare, Caragiale a creat adevărate "monumente" de proză. Numiți cinci proze scurte care-l au ca personaj pe Mitică.

Două loturi, Amicul X, Triumful talentului, Întârziere la moși, Situațiunea, 1 aprilie, Diplomație, Ultima emisiune, Amici, Monopol, Repaus duminical. Răspunsurile se primesc la biblioteca școlii, până la data de 15.02.1999. Premianții vor primi cărți și casete audio.

EVENTIMENTE MAI VECHI... EVENTIMENTE MAI NOI...!

1 EXCELENT!

Acesta a fost cuvântul potrivit cu care prof. Ion Manta, directorul revistei "Atlas Supermagazin" a marcat întâlnirea cu elevii din Borca.

Capetele de afiş ale dialogului au fost fenomenele OZN și Triunghiul Bermudelor dar și biospeologia, științele marine etc. Discuțiile au fost întrerupte din când în când de versurile lui Aurel Dumitrașcu, Liane Rareș, de vocile melodioase ale colegilor mei Alina, Ciprian și de chitara lui Tudor.

Într-un scurt interviu domnul prof. Manta mi-a spus că revista, pe care o apreciem foarte mult, este difuzată numai în școli, prioritar, în județele: Argeș, Suceava, Neamț și municipiul București; că sumarul ei ține pasul cu programa de istorie, geografie, biologie; că se vrea o completare fericită la cunoștințele primite de elevi în orele de curs. Mulțumim! Succes "Atlas Supermagazin".

Răzvan Dimitriu, clasa a XII

2 INFO

La sfârșitul lui Florar școala noastră a găzduit lucrările Simpozionului Județean "Învățând cu LOGO". Grație dăruirii de care au dat dovadă colegele noastre ing. Iliana Gavriluț și Mihaela Gondor, activitatea s-a dovedit o frumoasă reușită.

Au participat prof. I. Diamandi - cercetător informatician la București, profesorii Vasilica C. și Poghirca A. de la Negrești - Vaslui, profesori de informatică din județ.

Programul a cuprins lecții demonstrative pe calculator, concurs în limbaj LOGO cu elevii din clasele primare și gimnaziale, referate, discuții și vernisarea expoziției de desene intitulată "Eu și calculatorul". Cu alte cuvinte, activitatea în ansamblul ei, a însemnat "simpozion + copii deștepți + informatică + gazde minunate + prieteni deosebiți".

Prof. Dorel Rusu

3 BIBLIOTECA NE PRIMEȘTE CU DRAGOSTE

Luni, 30 noiembrie, orele 16.00, ne-am întâlnit din nou la Biblioteca Comunală, în jurul bibliotecarei Iolanda Lupescu și am vorbit despre dragoste. Printre invitați, doamna director Maria Lungu, prof. Petronela Caia, inv. Nicoleta Budai, dr. Mihaela Marcutianu, studentul teolog Eugen Ilincăi, prof. Dorel Rusu, inv. Ana Bostan, elevi și tineri. Pe acordurile dulci ale chitarei, în fața unei cești de cafea, s-au ascultat poezii și s-au schimbat păreri despre dragoste la prima vedere sau dragostea interzisă. Atât până la următoarea întâlnire.

Alina, clasa a XI-a C4

4 ECOCLUB

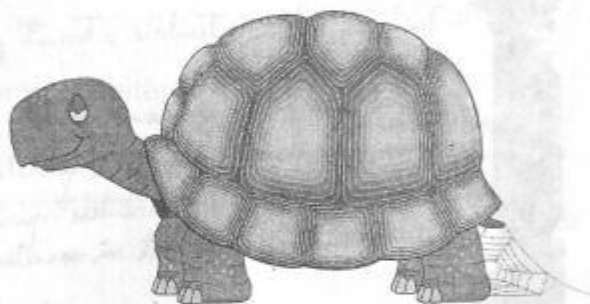
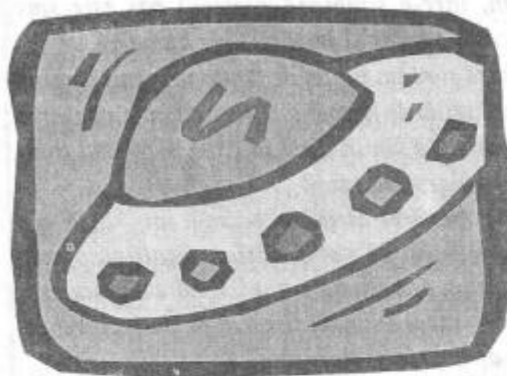
În aceeași notă a dragostei, de data aceasta pentru natură, a fost lansat programul ECO-CLUBULUI, constituit în cadrul Fundației "Aurel Dumitrașcu".

Ce vor "verzii" acestui ECOCLUB? Să vadă comuna noastră mai curată și mai frumoasă.

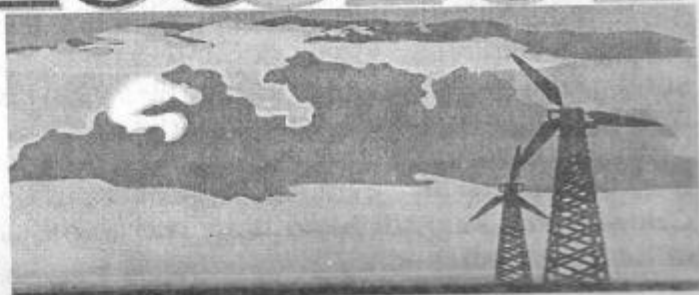
Până nu e prea târziu, fiți alături de noi, să apărăm natura!

Să apărăm viitorul copiilor noștri!

Ovidiu, clasa a X-e B

ECOCLUB

FOȘTI ELEVI AI LICEULUI
Gabriel Dumitraș, student la Academia
de Teatru din Târgu-Mureș,
își amintește de noi și ne îndeamnă:

Învăță trecutul, trăiește prezentul și crează viitorul

De la început trebuie să spun că amintirea pe care o port Liceului "Mihail Sadoveanu" în care m-am format este foarte vie. Duiosie și respect îmi inspira privirea înapoi. Având o atitudine de frondă, ca toți liceenii, aveam impresia că entuziasmul meu era cenzurat.

Până în clasa a-XII-a nici prin gând nu mi-a trecut să fac teatru. Eu îi vedeam pe actori ca pe niște divinități greu de atins. Am avut de ales într-o dimineață de iunie la ora patru. Jucam șah cu un prieten și el m-a întrebat: "Gabi, de ce nu dai la teatru?". Întâi am râs. Eu aveam câteva antecedente de recitator și în rest nu mai știam nimic despre teatru. Am dat totuși examen în pofida părinților, am picat, dar începusem deja să-mi dau seama că îmi place teribil de mult. Cineva m-a întrebat: "Ce faci, te duci din nou să pici?". Acesta a fost un imbold.

Am lucrat la poștă, am învățat nopți întregi, a fost un an de infern. Dar a fost un sacrificiu care m-a răsplătit, pentru că în anul următor am intrat. Pentru a putea intra în angrenajul numit creație a trebuit să mă cunosc pe mine însumi. M-au ajutat și profesorii mei, oameni extraordinari de apropiați de studenți. Crearea unui rol într-o piesă de teatru îți cere ore întregi de muncă, iubire pentru arta pe care o faci, inteligentă și de ce nu și noroc. Sunt fericit când după terminarea unei piese sunt aplaudat, asta mă face să mă implic și mai mult. Îmi place să muncesc până la epuizare de câte ori sunt solicitat.

În cei trei ani de facultate am jucat în texte ale lui Sofocle, Euripide, Goldoni, Gorski, Cehov, Shakespeare, Ibsen, Strindberg. Am jucat la Teatrul Național din Târgu-Mureș cu care am făcut turnee în toată țara. Am întâlnit mari personalități ale vieții teatrale: Victor Rebengiuc, Dan Micu, Adela Mărculescu, Adrian Pintea... Stând de vorbă cu ei mi-am dat seama că dacă vrei ceva, totul e posibil și că fiecare lucru are un început, important fiind faptul să ai încredere în tine. Pentru actualii elevi ai liceului, baftă și nu uitați: "Învăță trecutul, trăiește prezentul și crează viitorul".

OAMENI... LOCURI... FAPTE

Școala Primară din Dreptu este vizitată de ministrul dr. C. Angelescu de la Ministerul Instrucțiunii Cultelor și Artelor (fost prim-ministru al României):

"Cu o deosebită satisfacție sufletească, am constatat admirabilele rezultate obținute în această școală, grație muncii neobosite a harnicului director al școlii, C. Romanescu. Țin să-i exprim cele mai călduroase mulțumiri pentru toată munca și adevăratul apostolat ce îndeplinește pentru înălțimea culturii românești."

18 iunie 1935

Prof. Dorel Rusu

În timpul celui de-al doilea război mondial, comuna Borca era împărțită între Austro-Ungaria

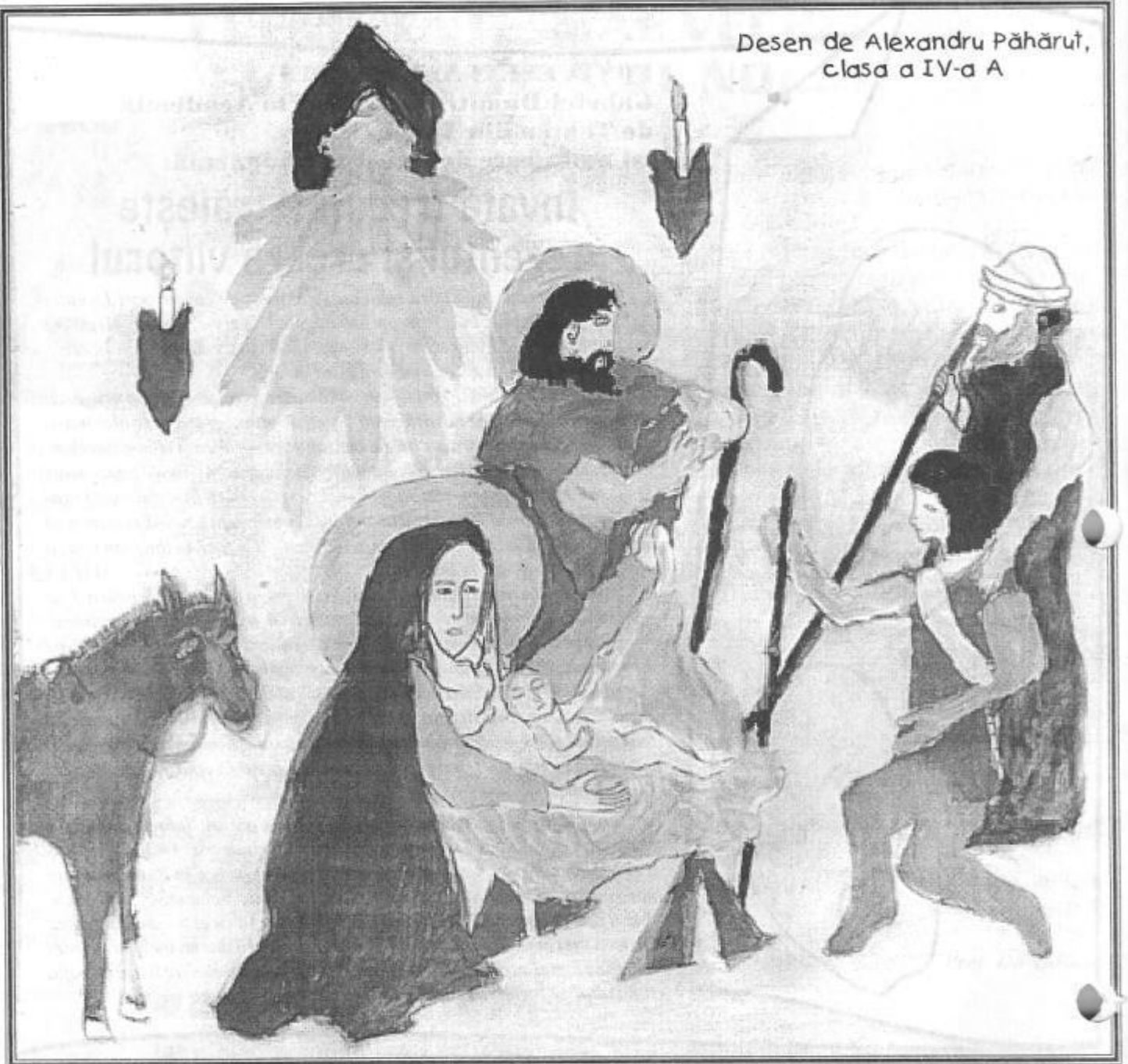
și România. O parte din satele Soci și Sabasa aparțineau românilor iar nordul satului Soci și Poiana Borca aparțineau Austro-Ungariei. Austro-ungarii puseseră stăpânire și pe Biserica din Borca iar sătenii mergeau în Pârâul Pantei pentru a se închina sau a-și îngropa morții.

În acea vreme, unei localnice, Maria Paraschiv, îi venise sorocul să nască. Fiind iamă și din cauza vremurilor grele, Maria a născut acasă o fetiță pe care a botezat-o în Bistrița.

Astfel, gheața a fost tăiată cu toporul, iar fetiței i s-a pus numele Paraschiva. Paraschiva Paraschiv acum este o femeie bătrână, sănătoasă și sfătoasă.

Andreea Tarata, clasa a VII-a A

Desen de Alexandru Păhăruț,
clasa a IV-a A

DIN CORESPONDENȚA LUI AUREL

"O carte de poezii este și un imperiu de amăraăciune."

"Nu putem fi prieteni cu oricine. Și afecțiunea unui om pentru alt om este o spontaneitate pe care nu o ține nimeni în frâu."

"Sunt o fărâma de om în care niște blesteme fac nunta. Întotdeauna îți dai seama că exista Dumnezeu. Și că el se poate și juca. Orice viață este un joc. În care participi cu mai multă sau mai puțină lumină pe chip."

"Nu se poate face o biserică în preajma unei minciuni."

"Sunt tot mai sigur că moartea nu e o tragedie, că tragedii sunt numai suferințele pe care le tot duci cu tine până-n acea zi ultimă."

"Cel mai des trăiesc de dragul meu însă îmi place să trăiesc de dragul celor pe care-i iubesc."

POEȚI NEMȚENI

Nicolae Sava

S-a născut la 23 octombrie 1950, la Vaânători – Neamț. Este șef de secție informații și relații cu publicul la ziarul Ceahlăul. A debutat cu versuri în revista "Tomas", în 1969. Editorial a debutat cu volumul "Despre prietenie" la Editura "Albatros" în 1981. De același autor: "Fericit precum mirele", "Privighetoarea arsă", "Viața publică", antologia "Proza, domnilor proza"! Sava scrie o poezie narativă, uneori de o gravitate și o sensibilitate reprimată. În aventura sa poetică el rămâne mereu atât de singur, încât numele acelor puțini prieteni pe care-i evoca (Niță, Adrian, Daniel) par inventate anume ca să populaze o imaginară "viață publică". Versurile lui Rilke "Sunt prea singur pe lume și / totuși nu-s singur destul" ar fi putut figura ca motto al întregii creații.

Ilustrative sunt următoarele versuri: "veți auzi la difuzoarele unei gări ideale sufletele / care au însoțit musafirii spre glo-

rie sunt rugate / frumos să coboare" ("Viața publică") sau "pe mine doamne, să mă dai / tristeții înapoi" ("Al 7-lea") sau "stau în fața tablei de șah și îmbătrânesc frumos ca o santinelă în / fața milioaneilor de secunde ce așteaptă / iminentul comunicat final" (Studiu individual).

Uimirea noastră în fața acestui peisaj deosebit de pustiitor și de dezolant dispare când cuvintele capătă în poezie funcția lor ezoterică: "Doamne, nu te întreb cu ce ți-am greșit de mi-ai / dat numai mie povara aceasta care crește cu / fiecare zi dar în afara trupului meu unde să plec / nefericirile mele se prefac în cuvinte".

În ultimul număr al "Caietelor de la Durău" Sava spune la pg. 81: "Și voi scrie. Nu voi schimba lumea, dar cel puțin să o pun pe gânduri. Ar fi singura mea mulțumire în calitate de scrib". Și a noastră în calitate de cititori.

Peom trist pentru un autor și mai trist

Atâtea pagini am bătut la mașină invidios pe viață precum pădurarul prin parcelele lui crescute pe de rost din pământ nu-mi aparțin nici cuvintele nici cununia lor arbitrară aprinsă cămașă îmbrac în fiecare din zile dar numai câteva mi-au deschis poarta spre cer dar o să mă retrag într-o casă de iarbă când eram tânăr visam să scriu o carte cu titlu corabia ninsă dar capitolul cu fericirea s-a încheiat aud din ce în ce mai clar cum cântă o orchestră sub pământ cât am fost convins că în viață nu voi face altceva decât să bat cercul rotundul acela de cauciuc sau metal împins cu forță și certitudine cu mâinile de copil zdrelite de cuvinte murdare dacă voi avea nesimțirea să mor voi dormi cu părinții la dobru ca în zilele noastre bune.

Erată la existență

Nu mai e nimic de îndreptat prin univers să mai trecem cu vederea peste poze încă să mai facem gafe cât se poate cineva o să le numere conștiincios dar finalul plictisit îl va găsi și din cartea lui lăsată înapoi deschisă (pentru o mai bună cunoaștere a fenomenului acesta) vor cădea cuvintele pe jos cioburi mizere de gând cineva în urma noastră va reconstitui cu trudă totul apoi dăm autografe (glorie la indigo albastru) vai dintotdeauna cineva în urma

noastră o fi alergând mi-e rușine uneori de intuiția aceasta cineva din urmă vrea să publice o erată totdeauna trebuie intervenit la vreme altfel...

Despre prietenie

Prietenul meu Niță s-a întors din armată cu o baionetă frumoasă în inimă.

Mulțumirile unui frate mai mic

Eu sunt orbul ce l-ați dus până aproape de buza prăpastiei de-acum să-i dăm drumul v-ați zis mulțumesc domnilor și mi-am continuat zborul.

Din volumul "Viață publică",
Editura Panteon, 1996

PRIETENII REVISTEI

Din îndepărtata Americă, ne-a scris Ana Victoria Alexa (12 ani), nimeni alta decât fiica fostei profesoare de engleză a liceului, doamna Otilia Alexa. Ana scrie poezie, apare la panoul școlii în care învață, a fost publicată în revista orașului și chiar premiată. Ne dorim să devină colaboratoarea noastră, așa cum mama ei a fost încă de la apariția revistei "Biblioteca din Nord". Îi publicăm două poezii traduse în românește de mama ei. Grafica aparține autoarei.

BOOKS

Books are wonderful things.
They take you in amazing dreams.
You see the world in 80 days,
And amaze yourself in many ways.

You can talk with the flowers
And climb in high trees.
Go after honey and get stung
By the bees.
See the ghosts and goblins, too
And get scared sometimes
When they yelling "Boo"!!!

CHRISTMAS

The wheater is getting colder
day by day,
We hope winter is on her way.
Some of the birds fly south for
the sun,
They stay in the south till the
winter is gone.

The houses and streets are full
of colorful lights,
And everything seems so won-
derfully bright.

Our Christmas tree is colorful
and decorated, too

And everyone is laughing and
cheering Ho, Ho, Ho!

Christmas is almost here,
And I wait for Santa with his
long white beard.

At last, here comes Christmas
night,

When Santa comes and give
us a thrilling sight.

He comes down the chimney
to spread his cheer

To all the people far and near.

CĂRȚILE

Cărțile sunt lucruri minunate
Ele te iau în locuri uimitoare
Poți vedea lumea în 80 de zile,
Și te uimești în multe feluri.
Poți vorbi cu florile
Și urca în copaci înalți.
Poți căuta miere și să fii înțepat
De albine.
Poți vedea fantome și spiriduși,
Și te poți speria câteodată
Când ei țipă "Boo"!

CRĂCIUN

Vremea devine din zi în zi mai rece,
Speram că iarna e pe drum.
Câteva păsări zboară spre sud
în căutarea soarelui
Și stau în sud până ce iarna trec

Casele și străzile sunt pline de
lumini colorate,
Și totul pare minunat de alb.
Bradul nostru este colorat și
decorat, de asemenea
Și toata lumea râde și strigă
Ho, Ho, Ho!

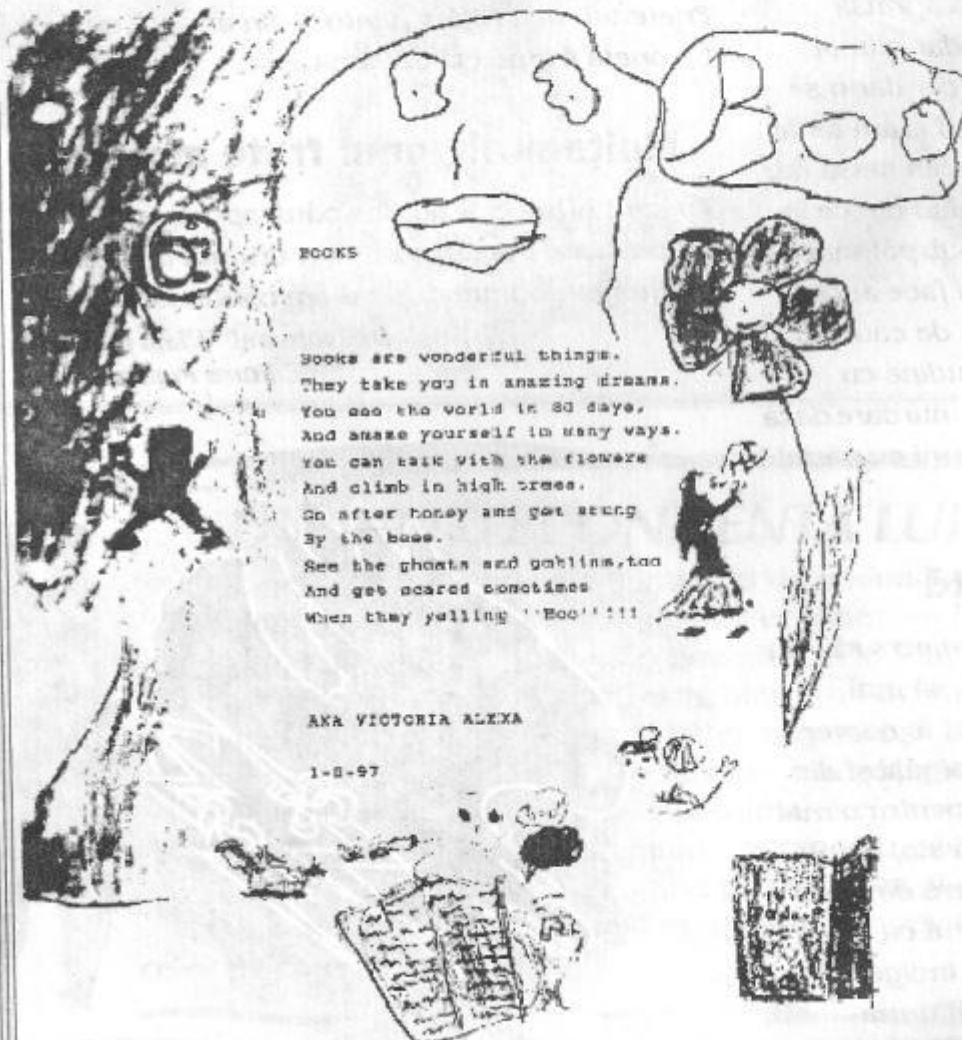
Crăciunul e aproape aici,
Și-l aștept pe Moș Crăciun cu
barbă lungă albă.

În sfârșit, vine și seara de Crăciun,
Când Moș Crăciun vine și ne
oferă o imagine emoționantă.

Vine jos pe horn sa imprastie
bucurie

Pentru toți oamenii de aproape
și departe.

Ana Victoria Alexa

BOOKS

Books are wonderful things.
They take you in amazing dreams.
You see the world in 80 days,
And amaze yourself in many ways.
You can talk with the flowers
And climb in high trees.
Go after honey and get stung
By the bees.
See the ghosts and goblins, too
And get scared sometimes
When they yelling "Boo"!!!

ANA VICTORIA ALEXA

1-8-97

PLUTĂRITUL PE VALEA BISTRIȚEI

Plutăritul a fost strâns legat de munca la pădure. În condițiile de dezvoltare social-economică a regiunii în epoca feudală, când în zona de munte a ținutului Neamț nu existau amenajate șosele, iar puținile drumuri care străbăteau parțial regiunea erau neamenajate, greu practicabile, singurul mijloc de transport al lemnului ce se tăiau din pădurile acestei părți a Carpaților Orientali era plutăritul. El se efectua pe pâraiele mai mari de munte și pe apa Bistriței. În zona Bicaz, dintre pâraiele ce se revărsau în Bistrița și pe care se plutărea în acea vreme, era numai Bistricioara. Mai spre nord, în regiune, asemenea pârauri erau Neagra Broștenilor, Neagra Șarului.

În prima jumătate a acestui veac, cu toate că lucrul la pădure a căpătat o mare dezvoltare, în această regiune principalul mijloc de transport al lemnului la fabricile de cherestea nu s-a schimbat, ci a rămas tot plutăritul. Abia în anii 1950-1970, alături de plute s-au folosit camioanele, ca mijloc de transport al lemnului la centrele de prelucrare a lemnului.

Când vorbim de plutărit pe Bistrița ca mijloc de transport, trebuie avute în vedere două aspecte și anume că, pe de o parte, înseși lemnele din care era alcătuită pluta erau transportate astfel la destinație, iar, pe de altă parte, că pluta servea ca mijloc de transport al diverselor încărcături: lemne,

mărfuri, alimente, precum și oameni. Mirturii scrise menționează, chiar la sfârșitul veacului trecut, că pe plute se căraușesc la Piatra vite, mai ales boi, piatră, fân, lână, brânzeturi, cai.

Plutăritul a fost o ocupație sezonieră. Cei care plutăreau practicau această ocupație ani la rând. Iarna mergeau și ei la lucru la pădure, cunoscând la fel de bine și această muncă. Câștigul pe care-l puteau obține în sezonul plutăritului, adică de primăvara până toamna, nu era suficient pentru a acoperi necesitățile de trai ale familiei plutașului. Acesta era nevoit, să meargă iarna să lucreze la pădure.

Întocmai ca și lucrul la pădure, plutăritul a fost practicat de locuitorii din satele zonei Bicaz în toată regiunea cuprinsă între Piatra-Neamț și Broșteni. Ei nu s-au limitat deci să meargă la lucru numai în centrele de exploatare apropiate.

Plutașii din zonă au practicat plutăritul cu precădere pe distanța cuprinsă între Broșteni-Piatra-Neamț. Arareori mergeau cu plutele până la Bacău; aceasta era excepție nu regulă. Raza Broșteni-Piatra-Neamț era regiunea în cuprinsul căreia au muncit, alături de plutașii din alte sate, căpătând experiență, cunoștințe bogate și teme inice legate de această ocupație. De fapt, după cum subliniază toți cei care s-au ocupat cu studierea plutăritului în această regi-

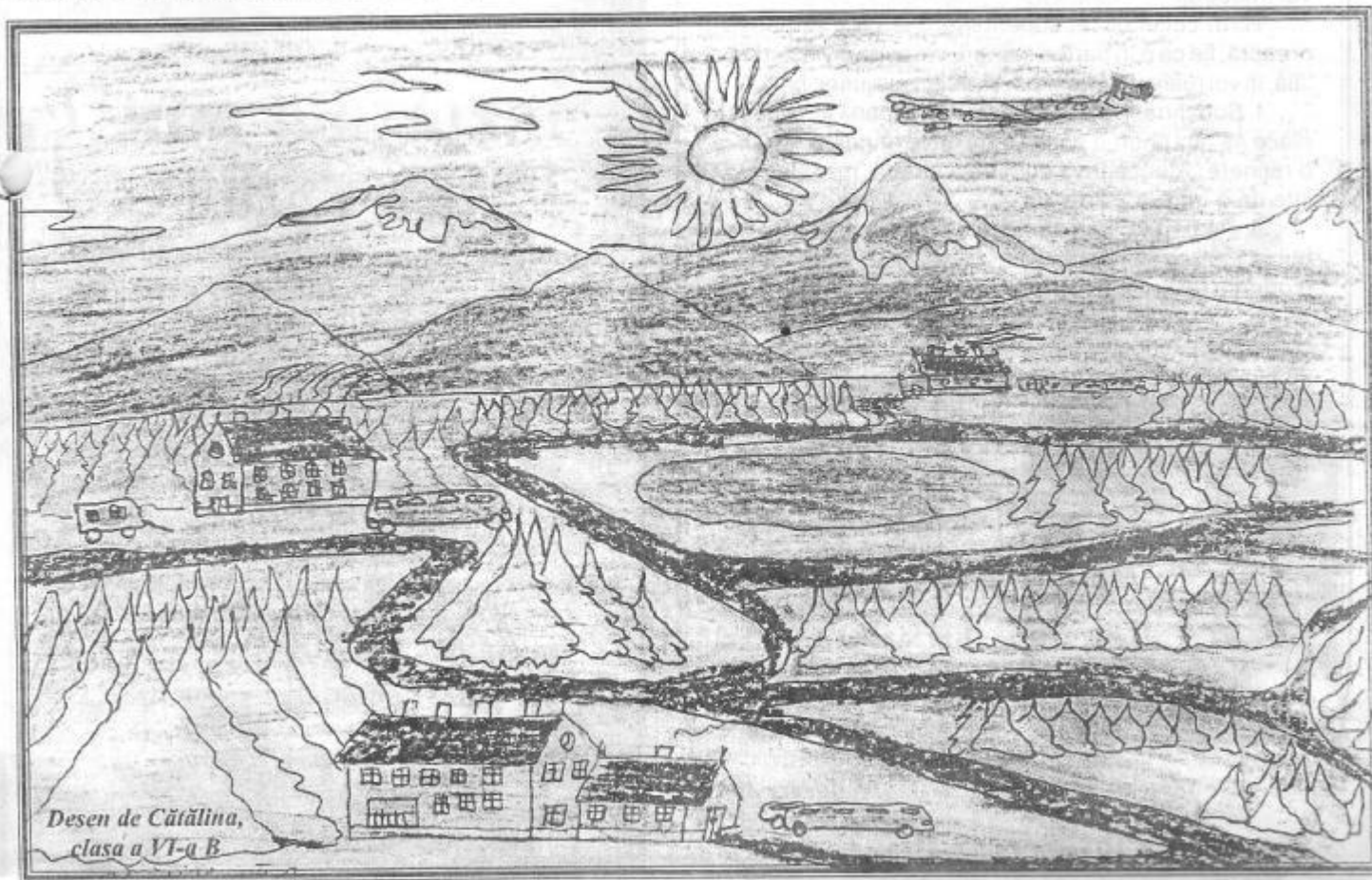
une, pe Bistrița, plutăritul se efectua în câteva etape: de la Dorna la Broșteni, de la Broșteni, la Piatra-Neamț, iar de la Piatra-Neamț plutele erau mânate până la revărsarea în Siret sau chiar până la Galați.

Practicarea plutăritului pe distanțe limitate era condiționată și de faptul că plutașii cunoșteau în amănunt numai o porțiune a Bistriței și nu se avântau mai departe; din cauza lipsei de amenajare a cursului râului Bistrița, plutele se puteau sparge ușor și puneau în pericol viața plutașilor. De altfel și categoriile de plute aduse dinspre Dorna, față de cele ce se făceau în zonă, erau diferite.

Este important de relevat împrejurarea că în munca legată de plutărit s-au petrecut transformări, am spune că unele mai rapide chiar decât în munca forestieră. Ca urmare, o seamă de aspecte mai vechi, tradiționale, de tehnică de construire a plutele, sau chiar și unele categorii de plute, caracteristice pentru secolul trecut, nu au mai putut fi studiate în mod nemijlocit, ci au fost reconstituite numai pe baza relatărilor plutașilor bătrâni, precum și pe baza descrierilor aflate în literatură.

După volumul
"Etnografia Vării Bistrița",
Piatra-Neamț, 1973

(Va urma)

Desen de Cătălina,
clasa a VI-a B

ALUNIȚELE SPUN MULTE...

În funcție de locul lor pe față, alunițele au diferite semnificații. Să urmărim ghidul:

A. În partea de sus a frunții: faci numai ce te taie capul! Ești prea mândru ca să ascuți sfaturile prietenilor tăi, dar atenție asta poate să îți facă feste.

B. Între sprâncene: foarte adesea ești cu capul în nori și, cu de obicei ești mai blând, prea îi lași pe alții să îți-o ia înainte. Revoltă-te.

C. Între A și B: Ai un oarecare sentiment de superioritate asupra celorlalți. Vai, este o greșală, ascultă-i pe ceilalți.

D. Între ochi: ești genul nu prea dotat. În orice caz domeniul tău de predilecție este activitatea fizică de tot felul...

E. Pe mijlocul nasului: ești dinamic și îndrăzneț și trăiești intens. Atenție, totuși, să nu-ți sacrifici iubirea pentru ambiție, ar fi păcat.

F. Pe vârful nasului: Viața pentru tine este un joc. Ți place să riști și să nu ratezi nici un prilej; vei fi norocos în dragoste și, în general, în viață. Ia ceea ce ți s-a dat...

G. Sub nas: Ai fi mai degrabă genul zgârâie-brânză! Fii mai darnic, mai mărinimos și vei vedea că te vei îmbogăți.

H. În colțul buzei superioare: Fie că e în partea dreaptă, fie că e în partea stângă, vei avea o viață genială, îți vei realiza multe visuri și chiar vei ajunge bogat.

I. Sub gura: Deviza ta este: mergi până la capăt. Ți place să faci chefuri până în zori și te angajezi fără nici o reținere. Atenție însă cum treci strada, mai ales înainte de a împlini 20 de ani.

J. Pe bărbie: Ești tenacitatea întruchipată. Va trebui să lupți ca să reușești, dar nu vei renunța niciodată; eforturile tale vor fi într-adevăr recompensate.

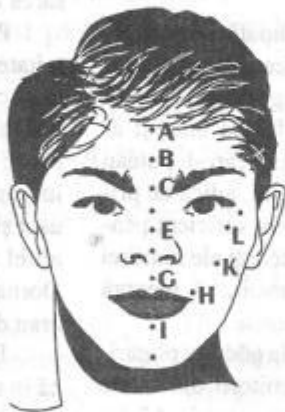
K. Pe obraz: Poți să suferi uneori de probleme de comunicare. Încearcă să-ți descoperi adevărata personalitate, te va ajuta mult. În dragoste nu idealiza prea mult.

L. Pe pomeții obrazilor: Ce norocos! Ești super-popular, atrăgător, magnetic și toată lumea te iubește... Ce cere altceva lumea?

M. În colțul ochiului: ai semnul, care nu înșeală, al celui căruia îi plac plăcerile iubirii. Interesează-te și de alte domenii!

Traducere din
limba franceză,

Mihaela Junghiu, clasa a IX-a C

Marilyn Monroe, una dintre cele mai celebre purtătoare de alunițe....

OPINII... OPINII... OPINII...

Întrebări:

Ce este o grevă?

De ce au făcut profesorii grevă?

Elevii din clasa I-a răspund:

"... pentru că învățătorii caută bani ..."

"... adică nu mai venim la școală ..."

"... profesorii nu mai au bani să-și cumpere mâncare..."

Ce gândesc cei mai mari:

"Greva este o adunare de oameni care au neclarități".

Petrică, clasa a V-a

"Greva este atunci când oamenii nu sunt plătiți".

Mihaela, clasa a V-a

Ce cred liceenii:

"Să țină cât mai mult! Eu mi-am pus deja cărțile la naftalină"

Claudia, clasa a IX-a C

"Sunt de acord, fiindcă profesorii merită un salariu decent".

I.N. a X-a C

"Îmi pare bine, pentru că am mai văzut câteva telenovele"

N.D. a X-a C

"După atâta toceală, a fost o recreere"
"Bună, bună, dar să nu se recupereze orele!"

Sondaj realizat de:
Claudia Bobeica a IX-a C
și Oana Andreea Păcu a IX-a B

PAGINA SILVICULUI TORULUI

Desen de Elena Chihaiia

PRIMA DIN ȚARĂ...

- ✘ prima grădină zoologică se organizează la Sibiu în anul 1929.
- ✘ prima rezervație de zimbri din România: Pădurea Silvuț-Hațeg.
- ✘ prima păstrăvarie din zona de câmpie a țării este amenajată în preajma satului Hunia, din județul Dolj.
- ✘ prima lucrare de specialitate, din lume, care se ocupă cu studiul sturionilor apare în 1880, aparține lui Gh.I. Manea și este intitulată "Sturionii".
- ✘ primul dresaj, în lume, a unor delfini proveniți din Marea Neagră a avut loc la Delfinariul din Constanța.

Anecdote

- Permisul dumitale de pescuit a expirat!
 - Mai închide și dumneata ochii!
 - Păi, credeți că dacă-i închideam, mai vedeam asta?
- :::
- Văd că de trei ore pescuiești la copcă pe gerul asta. Ai prins ceva?

- Da. Am prins un guturai de toată frumusețea.
- :::
- Am auzit că știuca se pescuiește cu lingura.
 - Da. Mai ales când este pusă în ciorbă.
- :::
- Peștele spadă este un pește foarte războinic.
 - Mă mir, că trăiește în Oceanul Pacific!

MINI-DICȚIONAR ZOOCINEGETIC

- ARICIUL – "cabinet" de acupunctură
- BUFNIȚA – sperietoare
- CIOCĂNITOAREA – telegraful morse în pădure
- GĂINA – "fabrică" de ouă
- HÂRCIOGUL – "recepționarul" de grâne
- LEBĂDA – balerină lacustră
- PĂUNUL – "expoziție" de paiete
- PELICANUL – "magazin" de pescărie
- PRIVIGHETOAREA – combină muzicală
- RÂSUL – "cheia" umoristului
- ȘOIMUL – un "pirat" al văzduhului
- URSUL – unul cu blana veșnic "ipotecată"

*Culese de
Elena Chihaiia și Dumitrelea Nevoie,
clasa a XI-a B, silvic*

Desen de Elena Chihaiia

DINTRE SUTE DE CATARGE**Viața mea în timp**

În călimara timpului mai e puțin
 Puțin din timpul ce mi-a mai rămas
 Simt o emoție puternică în mine
 Și-mi simt sângele clocotind în vene
 De ce să fiu timidă?

De ce nu sunt la fel ca ceilalți oameni?
 Să fiu retrasă? Până când?

E timpul să încep o viață nouă

Și-aș vrea să pot lupta până la capăt.

Andreea TĂRĂȚĂ, clasa a VII-a A

Totul are un sfârșit

Timpul trece și tace.

Odată cu el trece și viața noastră.

Viața noastră despre care nu știm ni-
 mic.

Viața noastră atât de nesigură.

Trec toate!

Trec ani și trec anotimpuri,

Trec luni și trec săptămâni,

Trec zile și trec nopți,

Orele, secundele vieții noastre

Trec toate!

Florile, copacii, păsărelele, animalele

Lumea în general va trece,

Trec toate!

Trec vise și trec frumuseți

Trec dealuri și trec genii,

Trec toate!

În lumea asta totul are un sfârșit!

Anișoara Nevoie, clasa a X-a A

O călătorie în viitor

Este luni. Eu îmi fac un plan de călătorit pe planeta Marte. Când voi ajunge acolo lumea va fi diferită.

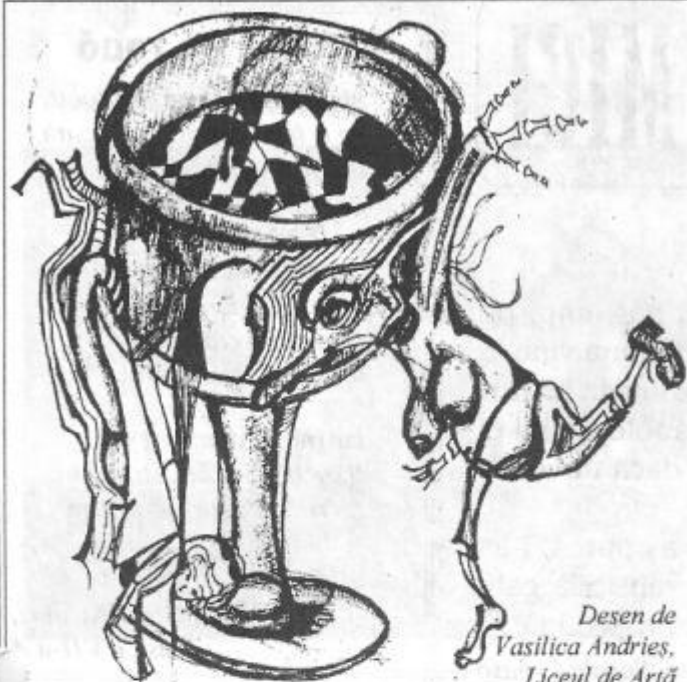
Mi-am imaginat că am ajuns acolo și, oamenii nu aveau cap, dar vorbeau. M-am apropiat de un așa zis "om" și l-am întrebat cu ce vorbește, iar el mi-a spus că vorbește cu mâinile. Din discuțiile cu acestea am aflat multe lucruri, care pe planeta mea sunt imposibile.

M-am întorc pe Pământ. Când am ajuns aici oamenii mergeau în cap și judecau cu picioarele. Din acea zi nu mi-am mai făcut planuri de viitor. Lumea trebuie să fie normală.

Adriana Niculiță, clasa a V-a B

Desen de Vasilica Andries,
 Liceul de Artă

Desen de
Vasilica Andries,
Liceul de Artă

IN MEMORIAM

LEOPOLDINA BĂLĂNUȚĂ

A fost una dintre cele mai mari actrițe pe care le-a avut teatrul românesc. Născută în Vrancea, într-o familie de preot, a evocat mereu figura tatălui, care a suferit și pe front și în închisorile comuniste. Suferința tatălui a urmărit-o mereu, amenințându-o în toate interviurile pe care le-a dat, dar a avut asupra ei și efectul unei transformări spirituale. A avut o inconfundabilă eleganță a rostirii. Peste chipul ei ușor obosit, poate trist, întotdeauna se citea o adâncă liniște. Chipul i se lumina în timp ce recita. Ce spectacole deosebite realizase la teatrul "Ion Creangă" în așa numitele "nocturne" cu "Respirările" lui Nichita Stănescu. Spunea că într-un turneu în Basarabia, unde a recitat Eminescu într-un camion, nefiind o scenă prin apropiere, o bătrână s-a apropiat și a spus "Doamnă artistă, a fost mai frumos ca la Înviere". Indiferent dacă am auzit-o recitând sau am văzut-o jucând în "Fefelega", în "Mara", "Matca", "Doi pe un balansoar", Leopoldina Bălănuță ne-a făcut să ne simțim, sufletește atât de bine cum nu putem exprima prin cuvinte.

IOSIF SAVA

Disparția realizatorului "Seratelor muzicale" de la TVR a lăsat un mare gol în sufletele noastre. Născut la Iași într-o familie de muzicieni, cu studii universitare de filosofie și muzică, Iosif Sava ne-a reținut atenția ani în șir cu emisiunile sale pasionante despre muzică. Prin vocație a fost un unanist, interesându-l deopotrivă literatura, artele plastice, filosofia. A fost interlocutorul deosebit de plăcut și de multe ori incomod al unor mari personalități, intelectuali de elită, muzicieni, politologi. A scris peste 52 de volume de memorialistică și numeroase articole despre muzică. Editura "Polihrom" din Iași ne-a făcut imensă bucurie de a redacta două volume de "Radiografii muzicale". În primul volum, prefața lui Costache Olăreanu începe așa: "Sâmbetele se împart de câțiva timp încoace în sâmbete cu Iosif Sava și sâmbete fără, când e fără degeaba ai zi de odihnă... Iosif Sava a devenit un serial, poate cel mai bun pe care-l avem".

DINTRE SUTE DE CATARGE MELANCOLIE

Melancolie... un sentiment ciudat
Melancolie... floare veștedă
Melancolie... ticăitul stropilor de ploaie
Melancolie... păsări zgribulite
sub un cer cenușiu
Melancolie... miroase a tot ce se sfârșește
și iar cade înserarea peste timp.

Ecaterina Dăscălița a XII-a B

Tristeți...

Dacă micile flori ar ști
Cât de adâncă e rana mea,
Împreună cu mine ar cânta
Să-mi îndulcească durerea
Și dacă privighetorile ar ști
Cât de tristă sunt
M-ar învălui cu
Trilurile lor fermecătoare
Și dacă stelele de aur ar putea
Să-mi vadă din înălțimea lor lacrimile
Până la mine ar coborî
Să-mi îndulcească patimile.

Anca Haulică, clasa a XI-a C

În ziua în care te-am cunoscut
Învățam să dansez cu lupii
Pășind atentă pe linia orizontului
De teama să n-o strivesc
Și-ai apărut tu, transparentă de carne
Legănându-ți timpul vechi
Care mă îmbrățișa în mijlocul silabelor
Îngenunchiate într-un "nu pleca"
Ai rămas cea mai dureroasă amintire
din fotografii.

Magda Nituc

PAGINA CELOR MICI

Învățătoarea mea

Doamna învățătoare este frumoasă, înaltă, cu păr lung, pe spate. Deseori îl poartă și împletit în coadă. Întotdeauna vine la școala îmbrăcată modern și elegant. În fiecare zi ne învață lucruri noi. Părerea mea este că seamănă cu Mădălina Manole. Ochii ei blânzi și luminoși ne înconjoară cu caldura, chiar dacă uneori o supărăm sau îi greșim cu ceva.

Ne simțim bine și ocrotiți în preajma ei. Dacă aș putea, i-aș oferi în fiecare zi o floare. Ce bună și blândă și sensibilă este doamna mea învățătoare. Aș vrea să stăm tot timpul împreună.

Georgiana Ștefănescu, clasa a III-a, Școala Sabasa

Și prichindeii știu de... glumă

- Scoală-te băiete, iar o să întârzi la grădiniță!
- Nici o grijă mamă! Grădinița e deschisă până la amiază.
- De ce nu mănânci Ionel? îl întreabă mama. Ai spus că ai o foame de lup.
- Mama, dar ai mai văzut lup să mănânce cartofi?
- Adinuța, iar ți-ai șters mâinile murdare pe bluziță.
- Nu mămico, numai pe fustiță.

- Ionel nu-mi place comportarea ta pe stradă.
- Nici mie nu-mi place mamă, dar e bine că avem aceleași gusturi.

- Mamă, ce mănâncă un leu?
- Mănâncă ce găsește.
- Și dacă nu găsește nimic?
- Atunci mănâncă altceva.

Ionel și-a rupt pantalonii la joacă.

- Unde fugi așa, Ionel?
- Mă duc acasă să mă bată mama, că dacă vine tata mă bate și mai rău.

- Mamă, vrei să ne jucăm de-a gradina zoologică?
- Cum?
- Foarte simplu. Eu sunt maimuța, iar tu îmi aduci banane și bomboane.

- Ionel și mama se întorc de la dentist.
- De ce ai țipat când dentistul îți cerceta dinții?
- Dar nu eu am țipat, spune Ionel.
- Atunci, cine a țipat?

- Dentistul.
- De ce să țipe doctorul?
- Pentru că l-am mușcat de deget.

- Mamă, pot să ies afară să mă plimb?
- Cu urechile astea murdare?
- Nu, cu colegii mei!

*Culese de d-na educatoare Maria Cojocaru,
Grădinița Borca-școală*

Bobul de rouă

*Strălucea-n raza dimineții
Pe o frunză mică și tăcută,
Un bob de rouă -
Un diamant.*

*Dar iată soarele-a apărut,
Întreg stăpânitor al lumii,
Aruncând raze de foc
Învăluind pământul.*

*Iar micul diamant
Năucit de-atâta strălucire
Se ridică ușor pe-o rază
de lumină -
Și dispăru!...*

*Mirela Niculae,
clasa a VII-a A*

Toamna ploioasă

*Iată, plouă iar,
Ceru-i mohorât,
După puțin timp,
Chiar ne-am plictisit!*

*Apa peste tot,
Picuri scaldă iarba,
Florile stau triste
Soarele chemând.*

*Se zăresc la geamuri
Chipuri de copii,
Vesele sau triste...
Așteptând...*

*Plin de strălucire
Soarele se-arată,
Toți țâșnesc afară
Din inimă strigând:
E toamnă!*

*Andreea Cristian,
clasa a VII-a*

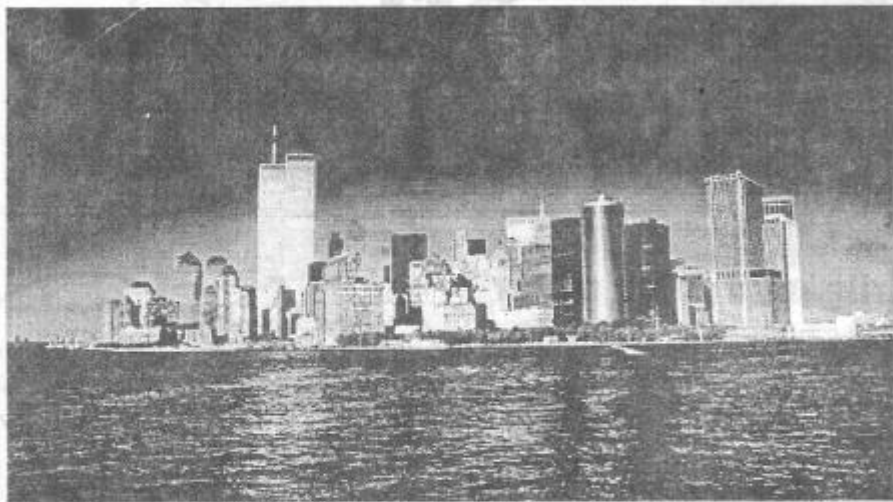
Greierașul

*De pe-un firicel de iarbă
A sărit un greieraș,
Cu chitara subsuoară,
Mic, frumos,
dar cam poznaș.*

*Toată vara a cântat
Însa toamna s-a grăbit
Și când iarna a sosit
Greierașul a murit.*

*Andreea-Ioana Surugiu,
clasa a V-a A*

AMERICA ÎN SERIAL

Continuăm dialogul nostru cu foști elevi ai Liceului "Mihail Sadoveanu" ajunși pe meleag american și ne bucurăm să constatăm că Borca a rămas în sufletul lor chiar și dincolo de... o Europă și un Atlantic!

ȘCOALA AMERICANĂ

Avem din nou știri de la Otilia Alexa, din Ohio. De data aceasta, impresii despre "Junior High School", școala unde învață fiica sa, Ana.

În Statele Unite ale Americii anul școlar e împărțit în două semestre, fiecare semestru având câte 18 săptămâni. Programul unei zile de școală începe la 8.00 și se termină la 15.00 după-amiază, ziua fiind împărțită în 7 perioade (clase). În ceea ce privește materiile, unele se studiază tot anul, altele doar într-un semestru. Cam așa arată programul școlar pentru clasa a VII-a:

1. Engleza (tot anul)
2. Matematica (tot anul)
3. Științe (geografia, fizica, chimia – tot anul)
4. Istoria Americană (tot anul)
5. Citire (literatura-gramatica – un semestru)
- Sănătate – un fel de biologie – un semestru
6. Muzică și sport (tot anul, cu zile alternative)
7. Artă – desen, teatru, poezie etc. – un semestru)
- Living skills (arta supraviețuirii) – îndemânări, experiențe pentru viață – un semestru)

Aceste obiecte le va avea zilnic, însă nu totul este ca în România. Au o clasă, cu un profesor (ca un fel de diriginte, numit "homeroom teacher"), cu care fac doar un obiect. Pentru celelalte obiecte (muzică, științe, matematică) trebuie să se plimbe din clasă în clasă și nu toți elevii se mută în același timp. Unii pot avea oră de artă și pleacă în clasa lor, alții au muzică, alții au sport și doar la începutul zilei și la sfârșit se adună în clasa lor (homeroom class). Așa au posibilitatea să-și cunoască colegii din toate celelalte clase, în plus, îi obligă să se acomodeze cu schimbarea (altă clasă, altă bancă, alți colegi etc.). În ceea ce privește comportamentul, nu există norme de prea mare strictețe (e un aspect negativ, câteodată, dacă-i scapă din mână), se pot mișca liber prin clasă, pot vorbi între ei (nu prea tare, totuși), pot întreba și răspunde când simt ei nevoia (câteodată asta e bine, căci îi învață independenți, să își impună punctul de vedere, să nu fie așa complexați, timorați). Notele sunt pe litere: A (10 – 9), B (9 – 8), C (8 – 7), D (≈ 5) și reprezintă un anumit procentaj (100% – 90%). Majoritatea notelor (gradelor) sunt din

JURNAL AMERICAN (I)

de OTILIA ALEXA

După patru ani de "muncă neîntreruptă", ne-am luat un binemeritat concediu și am plecat în South Carolina, la Myrthe Blach, la ocean. Am fost puțin dezamăgiți la început de cum arată stațiunea. Ne așteptam la clădiri gen "Olimp", cu parcuri și palmieri, însă totul era foarte înghesuit, hoteluri, moteluri, fiecare bucată de pământ (nisip) fiind valorificată la maxim. Hotelul nostru era mai la margine, recent construit, elegant, curat, pe malul oceanului, cu restaurante interioare, terase, piscine, jocuri.

Plaja a fost liberă, apa foarte caldă, cu valuri foarte puternice. Am făcut talazo-terapie. Drumul până în Carolina de Sud a fost foarte frumos și a durat 12 ore. Am trecut prin Virginia, West Virginia și Carolina de Nord. Virginia și West Virginia sunt regiuni muntoase, drumul superb, mirosea a fan cosit proaspăt. Am văzut vaci, cai (în restul Americii animalele de ferma sunt la zoo), nu ne-am plictisit, însă ni s-a făcut un dor cumplit de acasă. Dacă Myrthe Blach nu ne-a impresionat prea mult, serile au fost foarte plăcute prin show-urile la care am participat. Am văzut un spectacol "Medieval Show", ce s-a desfășurat într-un castel medieval. Dar despre asta, în numărul următor.

teste scrise, laboratoare, activitatea pe semestru (sau pe o anumită perioadă). Ana are mult de lucru, teme pe care trebuie să și le facă, consultând biblioteca sau să folosească computerul pentru diverse informații etc. Nu prea este ca acasă, ai lecția cutare de la pagina 70 – 75, eexercițiile sau întrebările sunt la pagina 76 și... succes! Nu folosește caiete, totul e scris pe foi volante. Dimineața, când vin la școală, găsesc pe bancă foi tipărite cu spații libere, unde elevii trebuie să-și pună răspunsul. Câteodată, au lecții de la pagina 27, iar a doua zi sunt la pagina 125, a treia zi se întorc la pagina 50 etc. Au avut teme, mai ales la English, unde au trebuit să compună poezii sau compuneri folosind anumite cuvinte și să aibă o anumită tematică. Ana a avut la panou câteva din poezii, pe care a trebuit să și le culeagă singură pe computer și să le finalizeze. De Crăciun și de Paști și-au făcut singuri felicitări (cum făceam și noi la lucru manual) la școală.

UMORUL n-are vârste!

ANUNȚURI UMANITARE

Profesorii amatori de venit suplimentar sunt invitați sâmbătă la ora 12.00 la întâlnirea cu organizația "Mamele liceene" în vederea selecției de baby-sitter.

Clinica de chirurgie plastică oferă asistență gratuită profesorilor desfigurați de elevi.

Din cugetările unui "elev silitor"

1. Matematica: media mea este cam la... LIMITĂ.
2. Fizica: ACUSTICA e tare slabă când îmi suflă colegii.
3. Chimie: Ce capitol interesant, ALCOOLII!...
4. Geografie: CARPAȚII... fără filtru nu-mi plac...
5. Botanica: Florile pe care le cunosc sunt: Viorica, Margareta, Gladiola, Micșunica, Virginica...
6. Sport: GARDURILE – poarta mea preferată!
7. Română: ENIGMA OTILIEI – de ce numi-a scris de-o lună?!
8. Psihologie: DEPRINDERILE de a copia mi le-am însușit din clasele primare.
9. Zoologie: ȚAPUL de la "Bostan" e nemaipomenit...
10. Ansamblu sportiv: ARUNCAREA... cu privirea m-a salvat de-o corigență.
11. Educație fizică: La FUGA... de muncă m-am antrenat suficient.
12. Literatură: "MIZERABILII" – m-au reclamat că am chiulit iar...
13. Algebra: "NECUNOSCUTELE"... sunt mai interesante prin parc...

Prof. C. Gavriliuț

Mica publicitate pentru profesori

☞ Organizație profesionistă de PAPA-RAZZI, oferă elevilor cu o stare materială foarte bună, dar aflați într-o situație școlară dezastruoasă, poze compromițătoare cu profesorii care amenință cu corigența.

☞ Ofer note mediocre, absențe la second-hand. Prețuri avantajoase.

☞ Asociația "PROFESORII LEFTERI" organizează licitație de note. Licităția pornește de la 10\$ pentru nota 6 (se acceptă și lei).

☞ Dacă ești leneș, ai note mici, nu-ți place școala sau chiulești, agenția noastră îți oferă profesori amatori să renunțe la ore.

☞ Profesor de educație fizică cu renume, pregătesc elevi talentați pentru participare la competiții internaționale în următoarele probe:

- fuga de răspundere
- sticlism și halbere
- mers în echilibru pe linia fierbinte
- săritura cu prăjina la părinți
- săritura cu prăjina la înălțime (ce va făcut înălțimea să săriți la ea?)

- coniac-canoe
- ness-cafe – brass-ero(s)

Pierderi

- ☛ Pierdut ora de fizică la clasa a IX-a, găsitorului recompensă (corigență sigură).
- ☛ Pierdut ocazie "cârpit" elev, o declar nulă (și neavenită).

Perle

- "Ghiță își ucide nevasta aruncând-o în brațele lui Lică"
- "Vasile Alecsandri avea o casă pe malul Senei"
- "Poporul român s-a format prin erupții vulcanice"

Responsabili sector publicitar:

Sergiu Turcu – a XI-a A; Tudor Ilincăi – a X-a C;
Răzvan Dimitriu – a XII-a A; Elena Ursu – a XI-a A

DIVERTISMENT

"JOCUL CIFRELOR"

Știind că fiecare literă este cifrată prin locul pe care-l ocupă în alfabet, veți afla o strofă din cunoscuta poezie "Sara pe deal" de Mihai Eminescu.

- 22 1 21 1/19 7/ 6 7 1 15/4 26 5 11 26 16 26 15/22 26 17 2/5 26/ 13 1 15 7/.
- 24 26 21 16 7 15 7 15/26 21 5/22 24 7 15 7/15 7/22 5 1 19 2 21 2 17/5 1 15 7/.
- 1 19 7 15 7/19 15 3 17 9/5 15 1 21/1 31 27 18 21 3 17 6/12 17/8 3 17 24 3 17 7/.
- 22 26 4/26 17 22 1 15 5 3 16/6 21 1 9 2/16 1 23 24 7 19 25 24 26/19 7/ 16 11 17 7/.

Iftime Raluca și Ecaterina Țupu, clasa a VI-a B

Vasilica Andries, Liceul de Artă

Omonime

Ionel țipa ca-n codru
Dacă nu primea un co-
dru

Din pâiniță frământată,
Coaptă sus, colea, pe
vatră.

Vezi, mai ieri veni un
negru

Ce aduse de la negru
Cinci păpuși cu negru
păr

Prins cu flori albe de măr.
Dan Bârcă, clasa a IV-a A

Epigramă

UNUI ELEV

Limba româna nu e grea
În cazul când te ții de ea,
Dar nu-i ușoară nici o
carte.

Dacă te ții de ea... de-
parte.

Dan Bârcă, clasa a IV-a A

GHICITORI

Eu îs vorbăreț din fire.
Numai să mă scuturați
Și vă spun cu glas subțire:
"Hai copii, în clas' intrați!"

Cine e și nu-i ureche
Și cu gura e pereche?
Și-cu cifre îl pomesc
Să asculte ce-i vorbesc.

Multe stele mititele
Luminează în poiene.
Cine-s ?

Are multe ilustrate
Și povești prea minunate.

Învârtit - se și oprește;
Dezvărtit - se și pornește,
Și ne dă la fiecare
Băutură în pahare.

Culese de inv. Gladiola Bondar

*(Clopotețul școlii, telefonul, licu-
rții, cartea, robinetul)*

ETERNA ENIGMĂ

Cum o cheama pe fetiță?
De-o căutați pe prima
La jder litera o veți afla,
La cal și lup apoi
Pe cea ce va urma.
A treia nu-i la lup,
Dar o găsiți la leu.
V-o spun pe cuvântul meu,
Doar la păun și elefant pe-a
patra.

De vreți să cercetați
Pe ultima s-o depistați,
La răs și urs nu încercați,
La rac găsiți ce căutați.

*(Aflarea unui prenume din componența
grafică a unor cuvinte din ghicitoare).*

Vasilica Andries, Liceul de Artă

C A C A C A C A

W E T O L I

L B I M